

Evaluation

Finnish Aid to Afghanistan

Evaluation report 2007:1

Summary

**MINISTRY FOR FOREIGN AFFAIRS OF FINLAND
DEPARTMENT FOR DEVELOPMENT POLICY**

REPORT 2006:3	Review of Finnish Microfinance Cooperation ISBN: 951-724-569-6, (printed), ISBN: 951-724-570-X (pdf), ISSN: 1235-7618
REPORT 2006:2	Evaluation of CIMO North-South Higher Education Network Programme ISBN: 951-724-549-1, ISSN: 1235-7618
REPORT 2006:1	Evaluation of Environmental Management in Finland's Development Cooperation ISBN: 951-724-546-7, ISSN: 1235-7618
REPORT 2005:6	Evaluation of Support Allocated to International Non-Governmental Organisations (INGO) ISBN: 951-724-531-9, ISSN: 1235-7618
REPORT 2005:5	Evaluation of the Service Centre for Development Cooperation in Finland (KEPA) ISBN: 951-724-523-8, ISSN: 1235-7618
REPORT 2005:4	Gender Baseline Study for Finnish Development Cooperation ISBN: 951-724-521-1, ISSN: 1235-7618
REPORT 2005:3	Evaluation of Finnish Health Sector Development Cooperation 1994–2003 ISBN: 951-724-493-2, ISSN: 1235-7618
REPORT 2005:2	Evaluation of Finnish Humanitarian Assistance 1996–2004 ISBN: 951-724-491-6, ISSN: 1235-7618
REPORT 2005:1	Ex-Ante Evaluation of Finnish Development Cooperation in the Mekong Region ISBN: 955-742-478-9, ISSN: 1235-7618
REPORT 2004:4	Refocusing Finland's Cooperation with Namibia ISBN: 955-724-477-0, ISSN: 1235-7618
REPORT 2004:3	Evaluation of the Development Cooperation Activities of Finnish NGOs and Local Cooperation Funds in Tanzania ISBN: 951-724-449-5, ISSN: 1235-7618
REPORT 2004:2	Evaluation of Finland's Development Cooperation with Bosnia and Herzegovina ISBN: 951-724-446-0, ISSN: 1235-7618
REPORT 2004:1	Evaluation of Finnish Education Sector Development Cooperation ISBN: 951-724-440-1, ISSN: 1235-7618
REPORT 2003:3	Label Us Able – A Pro-active Evaluation of Finnish Development co-operation from the disability perspective ISBN 951-724-425-8, ISSN 1235-7618
REPORT 2003:2 PART 2	Evaluation of Finnish Forest Sector Development Co-operation ISBN 951-724-416-9 ISSN 1235-7618
REPORT 2003:2 PART 1	Evaluation of Finnish Forest Sector Development Co-operation ISBN 951-724-407-X, ISSN 1235-7618
REPORT 2003:1	Evaluation of the Finnish Concessional Credit Scheme ISBN 951-724-400-2, ISSN 1235-7618
REPORT 2002:9	Evaluation of the Development Cooperation Activities of Finnish NGOs in Kenya ISBN 951-724-392-8, ISSN 1235-7618
REPORT 2002:8	Synthesis Study of Eight Country Programme Evaluations ISBN 951-724-386-3, ISSN 1235-7618
REPORT 2002:7	Review of Finnish Training in Chemical Weapons Verification ISBN 951-724-378-2, ISSN 1235-7618

Evaluation

Finnish Aid to Afghanistan

Evaluation report 2007:1

Summary

Evaluation

Finnish Aid to Afghanistan

Anne Davies

Juha-Matti Seppänen

Hassina Sherjan

Kristiina Rintakoski (Quality Assurance)

Emery Brusset (Quality Assurance)

Evaluation report 2007:1

Summary

MINISTRY FOR FOREIGN AFFAIRS OF FINLAND
DEPARTMENT FOR DEVELOPMENT POLICY

This evaluation was commissioned by the Ministry for Foreign Affairs of Finland to Channel Research in cooperation with Crisis Management Initiative. The Consultants bear the sole responsibility for the contents of the report. The report does not necessarily reflect the views of the Ministry for Foreign Affairs of Finland.

According to the evaluation principles and ethics of the Ministry for Foreign Affairs of Finland, no direct quotation of the informants are included in this report.

Hard copies of the report can be requested from KEO-08@formin.fi

ISSN 1235-7618

Cover Photo: Sam Karvonen

Cover Design and Layout: Anni Palotie

Printing House: Hakapaino Oy, Helsinki, 2008

CONTENTS

PREFACE	iii
ACRONYMS	v
ABSTRACTS	1
Finnish	1
Swedish	3
English	5
SUMMARIES	7
Finnish	7
Swedish	11
English	15
1 INTRODUCTION	19
2 EVALUATION FINDINGS BY CRITERIA	20
3 EVALUATION PURPOSE AND OBJECTIVES	24
3.1 Purpose	24
3.2 Objectives	24
3.3 Evaluation Methods	24
3.4 Evaluation Schedule	26
3.5 Evaluation Limitations	27
4 THE AFGHAN CONTEXT FOR AID PROVISION	27
4.1 Aid Effectiveness in Fragile States	28
4.2 Intervention Background	30
4.2.1 Factors Informing and Influencing Decisions	30
4.2.2 Finland's Approaches to its Assistance Programme in Afghanistan	32
5 EVALUATION FINDINGS	35
5.1 Inner Circle: Helsinki Level of Analysis	35
5.2 Middle Circle: Analysis of Partners, Implementers and Mechanisms ..	37
5.2.1 The Government of Afghanistan	39
5.2.2 Multi-Donor Trust Funds (MDTFs)	42
5.2.3 UN Agencies	44
5.2.4 Security Sector Reform	44
5.2.5 Support to Finnish NGOs	46
5.2.6 Humanitarian Aid	47
5.2.7 Local Cooperation Funds	48
5.2.8 Coordination	49
5.3 Outer Circle: Sector and Population Analysis	50

5.3.1	Afghanistan Reconstruction Trust Fund (ARTF)	51
5.3.2	Law and Order Trust Fund (LOTFA)	57
5.3.3	United Nations Office for Drugs and Crime (UNODC)	60
5.3.4	United Nations Environment Programme (UNEP).....	62
5.3.5	Provincial Reconstruction Team (PRT)	63
5.3.6	Afghanistan Independent Human Rights Commission (AIHRC)	65
5.3.7	Marie Stopes International (MSI)	66
5.4	Cross-Cutting Issues	66
5.4.1	Anti-Corruption Efforts	66
5.4.2	Conflict Sensitivity	67
6	CONCLUSIONS AND RECOMMENDATIONS	70
	REFERENCES	79
	ANNEX 1 TERMS OF REFERENCE	82
	ANNEX 2 LIST OF INTERVIEWS	92
	ANNEX 3 ANSWERS TO EVALUATION QUESTIONS	96
	ANNEX 4 FUNDING TABLE	101
	ANNEX 5 EVALUATION TEAM COMPOSITION	103

PREFACE

Since 2002, Afghanistan has been an important beneficiary for international assistance. The international community has embarked on an effort to stabilize, democratize and reconstruct the country torn by years of conflict and instability. Also Finland participates in this effort. In percentage terms, Finland ranks fourth as a donor after USA, Norway and the United Kingdom, with 1.6% of its ODA having been allocated to Afghanistan.

In the autumn 2007, a decision was made to evaluate the aid programme of Finland to Afghanistan from its inception to-date. The purpose of the evaluation was to obtain a critical view of the relevance and results so far of the Finnish aid in this country. The evaluation work was commissioned to Channel Research from Belgium, which worked together with Crisis Management Initiative from Finland and a local expert from Afghanistan. The evaluation was carried out by Ms. Anne Davies, Mr. Juha-Pekka Seppänen and Ms. Hassina Sherjan. Ms. Kristiina Rintakoski and Mr. Emery Brusset were in charge of the Quality Assurance. The evaluation was finalized by 12 November 2007.

The evaluation report concludes that Afghanistan has achieved some major milestones since 2001. According to the evaluation findings, Finland is making a valuable contribution and the Finnish development assistance is relevant to the international solidarity intervention in Afghanistan, to the needs of the beneficiaries and to its own aid policy goals. Yet, the report also points out areas in which the Finnish aid has been less relevant and successful and offers recommendations on how to rectify the situation. Moreover, the evaluation states that Finland has achieved coherence in harmonizing its contributions with national priorities and that its overall assistance achieves the aim of the joined-up programming, channeled through a number of different aid instruments – political, humanitarian, environmental, development, human rights and peace-keeping. The evaluation also makes critical remarks on major problems, which threaten the democratization and reconstruction of the country.

The evaluation environment in Afghanistan was challenging. The timing of the evaluation was such that decisions on the future aid portfolio were being discussed at the political level in Finland, which added to the importance and challenge of this evaluation. Indeed, after the finalization of the evaluation report by 12 November 2007, the results of it benefited directly the policy level decision-making of Finland's

future participation in the reconstruction and development of Afghanistan. The current evaluation did not look at the NGO-aid portfolio in the country, and therefore, one of the recommendations of the evaluation was that Finland should evaluate separately the involvement of Finnish NGOs in Afghanistan.

Helsinki, 12 December 2007

Aira Päivöke
Director
Unit for Evaluation and Internal Auditing

ACRONYMS

AIHRC	Afghanistan Independent Human Rights Commission
ANDS	Afghanistan National Development Strategy
ANP	Afghanistan National Police
ANAP	Afghanistan National Auxiliary Police
ARTF	Afghanistan Reconstruction Trust Fund
AREU	Afghanistan Research and Evaluation Unit
CDC	Community Development Council
DAC	Development Assistance Committee at the OECD
DFID	United Kingdom Department for International Development
DG RELEX	Directorate-general for the External Relations of European Commission
DG AIDCO	EuropeAid Cooperation Office
ECHO	European Community Humanitarian Office
EU	European Union
EUPOL	European Union Police Mission
GoA	Government of Afghanistan
GDP	Gross Domestic Product
I-ANDS	Interim Afghanistan National Development Strategy
IDP	Internally Displaced Person
ICG	International Crisis Group
IEG	Independent Evaluation Group
INGO	International Non-governmental Organisation
ISAF	International Security Assistance Force
JCMB	Joint Coordination and Monitoring Board
LOTFA	Law and Order Trust Fund Afghanistan
MDG	Millennium Development Goal
MDTF	Multi-Donor Trust Fund
MFA	Ministry for Foreign Affairs of Finland
MISFA	Microfinance Investment Support Facility to Afghanistan

MoF	Ministry of Finance
MRRD	Ministry of Rural Rehabilitation and Development
MSI	Marie Stopes International
NATO	North Atlantic Treaty Organization
NGO	Non-Governmental Organisation
NORAD	Norwegian Agency for Development Cooperation
NPP	National Priority Programme
NSP	National Solidarity Programme
ODA	Official Development Assistance
OECD	Organisation for Economic Cooperation and Development
PRT	Provincial Reconstruction Team
TA	Technical Assistant
ToR	Terms of Reference
UN	United Nations
UNAMA	United Nations Assistance Mission to Afghanistan
UNDP	United Nations Development Programme
UNEP	United Nations Environment Programme
UNFPA	United Nations Population Fund
UNHCR	Office Of The United Nations High Commissioner for Refugees
UNICEF	United Nations Children's Fund
UNMAS	United Nations Mine Action Service
UNODC	United Nations Office for Drugs and Crime
USAID	United States Agency for International Development
WFP	World Food Programme
WGA	Whole-of-Government Approach

Evaluaatio Suomen kehitysavusta Afganistanille

*Anne Davies, Juha-Matti Seppänen, Hassina Sherjan,
Kristiina Rintakoski ja Emery Brusset*

Ulkoasiainministeriön evaluointiraportti 2007:1

ISBN 978-951-724-634-7 (painettu); ISBN 978-951-724-635-4 (pdf);
ISSN 1235-7618

Raportti on luettavissa kokonaisuudessaan osoitteessa <http://formin.finland.fi/>

TIIVISTELMÄ¹

Afganistanista tuli merkittävä kansainvälisen avun kohde vuonna 2002, kun kansainvälinen yhteisö ryhtyi tukemaan maan vakauttamista, demokratisointia ja uudelleenrakentamista vuosia kestäneen konfliktin jälkeen. Afganistan on edelleen yksi maailman köyhimmistä maista ja kehitysavulle haasteellinen toimintaympäristö. Myös turvallisuushaaste on todellinen. Suomi tukee Afganistania kehitysyhteistyövaroin n. 11.8-12.5 milj. euroa vuosittain.

Evaluoinnin tarkoituksena oli antaa kriittinen näkemys Suomen kehityspolitiikan tuloksellisuudesta ja avun tarkoituksenmukaisuudesta Afganistanissa.

Raportti toteaa, että Suomen apu Afganistanissa on arvostettua, johdonmukaista ja pääosin todelliseen tarpeeseen vastaavaa. Kuitenkin, toiminnan mahdollisiin kielteisiin seurauksiin tulisi kiinnittää enemmän huomiota, koska on ilmeistä, että osa myönnetystä tuesta on vaikuttanut tuen tavoitteiden vastaisesti. Esimerkiksi huumeteollisuutta vastaan käytettyjen varojen vaikutus on ollut päinvastainen tavoitteisiin nähden. Monilla Suomen tukemilla ohjelmilla on kuitenkin hyvät mahdollisuudet kasvaa merkittäviksi toimijoiksi. Raportti kiinnittää huomiota lähes kokonaan puuttuvaan kansainvälisten avunantajien koordinaatioon, jossa Euroopan Unionilla, ja Suomella sen jäsenenä, voisi olla vahvempi rooli. Raportti toteaa, että hallinnon korkeata tasoa myöten rehoittaa korruptio. Evaluaatio arvioi kuitenkin, että maalla on mahdollisuuksia päästä kehityksen tielle, vaikka ongelmat ovatkin mittavat ja voivat helposti viedä myös takaisin sekasortoon ja konfliktiin.

¹Tiivistelmä on laadittu Ulkoasiainministeriön kehityspoliittisen osaston evaluoinnin ja sisäisen tarkastuksen yksikössä.

Evaluaatio suosittaa, että Suomen tulisi osaltaan vahvistaa kansainvälistä painetta korruptoituneiden korkea-arvoisten virkamiesten erottamiseksi. Suomen tulisi myös aktiivisemmin etsiä uudenlaisia ratkaisuja Afganistanin keskeisimpiin ongelmiin. Afgaaniyhteiskunnan länsimaisia avustusjärjestöjä kohtaan tuntemaa epäluuloa tulisi pyrkiä hälventämään lisäämällä tiedotustoimintaa kaikilla yhteiskunnan tasoilla.

Afganistanissa toimii myös joukko suomalaisia kansalaisjärjestöjä. Evaluaatio suosittaa, että Ulkoasiainministeriö muistuttaisi kaikkia maassa tukemiaan kansalaisjärjestöjä niiden antamasta sitoumuksesta noudattaa kansalaisjärjestöjä koskevaa menettelytapaohjetta, joka kieltää käännytystyön. Suomen kehitysavun asiallisen käytön varmistamiseksi tulisikin teettää oma evaluaatio tuettujen kansalaisjärjestöjen toiminnasta Afganistanissa.

Avainsanat: Afganistan, evaluaatio, maaohjelma

Utvärdering av det finska biståndet till Afghanistan

*Anne Davies, Juha-Matti Seppänen, Hassina Sherjan,
Kristiina Rintakoski och Emery Brusset.*

Finska utrikesministeriets utvärderingsrapport 2007:1

ISBN 978-951-724-634-7 (print); ISBN 978-951-724-635-4 (pdf);
ISSN 1235-7618

Rapporten i sin helhet kan läsas under <http://formin.finland.fi/>

ABSTRAKT²

Afghanistan blev en betydande mottagare av internationellt bistånd år 2002 då det internationella samfundet inledde insatser för att stabilisera och återuppbygga landet och stödja den demokratiska utvecklingen efter flera år av konflikter. Afghanistan är fortfarande ett av de fattigaste länderna i världen och ett utmanande område för biståndsarbetet. Området lever under ett akut säkerhetshot. Finlands bidrag till Afghanistan uppgår till omkring 11.8-12.5 miljoner euro per år.

Målet för denna utvärdering har varit att utföra en kritisk analys över det finska utvecklingsbiståndets relevans och resultat i Afghanistan.

Rapporten konstaterar att Finland är en högaktad biståndsgivare och att det finska biståndet är följdriktigt och relevant med tanke på prioriteterna i Afghanistan. Dock måste större uppmärksamhet ägnas åt eventuella negativa konsekvenser varav några pekas ut i rapporten. T.ex. biståndet för att motarbeta knarkindustrin i Afghanistan har haft en motsatt effekt än den planerade. Utvärderingen varnar emellertid om att situationen är så invecklad att det inte går att göra enkla analyser av orsak och verkan. Många av de program som finansieras av Finland har haft en positiv effekt eller så har de en hög effektivitetspotential. Rapporten påpekar att samordningen mellan olika biståndsgivare i Afghanistan har varit bristfällig och att EU, och Finland i egenskap av medlemsstat, kunde ha en starkare roll att spela på detta område. Korruptionsproblemen är våldsamma, i synnerhet bland högsatta afghanska tjänstemän, och detta har bidragit till en växande misstro mot regeringen. Rapporten påpekar att trots Afghanistans höga utvecklingspotential och befolkningens längtan

² Abstraktet har utarbetats av enheten för utvärdering och intern revision i Utrikesministeriets utvecklingspolitiska avdelning.

efter fred och säkerhet lider landet av allvarliga och omfattande problem som kan göra att det åter störtar ner i kaos och konflikter.

Rapporten rekommenderar att Finland förstärker sitt stöd till internationella påtryckningar att avsätta högsatta korrumperade afghanska tjänstemän. Finland borde också arbeta aktivare för att hitta nya lösningar till nyckelproblemen i Afghanistan. Kommunikationen med det afghanska samhället måste stärkas på samtliga nivåer för att skingra de misstankar som många afghaner har mot västerländska biståndsorganisationer.

Ett flertal finska enskilda organisationer (NGO) är verksamma i Afghanistan. Rapporten föreslår att det finska utrikesministeriet påminner alla understödda NGO om spelreglerna för enskilda organisationer, som bl.a. förbjuder proselytism. I syfte att säkra att de finska medlen används på rätt sätt borde ministeriet även låta utvärdera alla enskilda organisationer som är verksamma i Afghanistan.

Nyckelord: Afghanistan, utvärdering, landsprogram

Evaluation of Finnish Aid to Afghanistan

*Anne Davies, Juba-Matti Seppänen, Hassina Sherjan
Kristiina Rintakoski and Emery Brusset*

Evaluation Report of the Ministry for Foreign Affairs of Finland 2007:1

ISBN 978-951-724-634-7 (printed); ISBN 978-951-724-635-4 (pdf);
ISSN 1235-7618

The full report can be accessed at <http://formin.finland.fi/>

ABSTRACT³

Afghanistan became an important beneficiary of international assistance in 2002 when the international community embarked on efforts to stabilize and reconstruct the country and to support its democratic development after years of conflict. Afghanistan is still one of the world's poorest countries and a challenging operating environment for aid work. The threat to security is acute. Finland's annual aid to Afghanistan is around 11.8-12.5 million euros.

The purpose of this evaluation was to critically review the relevance and results of Finnish development aid in Afghanistan.

The report states that Finland is a respected donor and that Finnish aid is coherent and relevant to the priorities in Afghanistan. However, more consideration of possible negative consequences is required, and the evaluation points out how part of the aid may have had adverse effects. For example, the impact of aid spent on weakening the narcotics industry in Afghanistan appears to have had the opposite effect of that intended, but the evaluation cautions that the complexities involved do not permit simple cause and effect calculations. Many programmes funded by Finland are having a positive impact, or have a high impact potential. The report takes note of the coordination shortcomings of the various donors in Afghanistan and suggests that this is an area where the EU, and Finland as a member state, could have a stronger role. Corruption is rampant, especially at high levels of the Afghan administration, contributing to growing popular disenchantment with the government. The report states that, despite the Afghanistan's development potential and its population's desire for peace and security, it could, due to its vast problems, plunge back into turmoil and conflict.

³ The Abstract was written by the Unit for Evaluation and Internal Auditing of the Department of Development Policy of the Ministry for Foreign Affairs of Finland.

The report recommends that Finland should more firmly support international pressure to remove corrupt high-level Afghan officials from office. Finland should also more actively look for innovative solutions to the key problems in Afghanistan. Communication with Afghan society at all levels must be strengthened in order to dispel suspicions many Afghans have towards western aid organisations

A number of Finnish NGOs operate in Afghanistan. The report suggests that the Ministry for Foreign Affairs of Finland (MFA) should remind all NGOs supported by the MFA of the necessity to adhere to the NGO Code of Conduct, which prohibits proselytism. In order to ensure the proper use of Finnish funding to NGOs, the MFA should also commission an evaluation of those NGOs working in Afghanistan.

Key words: Afghanistan, evaluation, country programme

YHTEENVETO

Tässä arvioinnissa tarkastellaan kriittisesti Afganistanin tilannetta suhteessa Suomen kehitysyhteistyöpolitiikkaan. Arvioinnin on tilannut Suomen ulkoasiainministeriö, joka halusi riippumattoman ulkopuolisen arvion tukiohjelman täytäntöönpanosta ja tuloksista, myös tuen toimitusmekanismeista, tukiohjelmaan osallistuneista kumppaneista, tuen määrästä sekä siitä, kuinka tarkkaan suunnitelmia on noudatettu ja missä määrin ennakoitut tulokset on saavutettu.

Afganistanin tilanne ja kansainväliset toimenpiteet

Afganistanista tuli merkittävä kansainvälisen avun saaja vuonna 2002, jolloin kansainvälinen yhteisö käynnisti maassa vakautus-, demokratisointi- ja jälleenrakennustyöt vuosia kestäneiden konfliktien jälkeen. Suomi pitää osallistumista Afganistanin jälleenrakentamiseen merkittävänä osana Suomen ja Euroopan unionin ulko-, turvallisuus- ja kehitysyhteistyöpolitiikkaa sekä kansainvälisen yhteisvastuun kantamista.

Suomi on Yhdysvaltojen, Norjan ja Yhdistyneen kuningaskunnan jälkeen prosentuaalisesti neljänneksi suurin avunantajamaa suhteessa kehitysapunsa kokonaismäärään. Afganistan saa Suomen julkisesta kehitysavusta 1,6 %. Kun Afganistanille annettua apua mitataan absoluuttisissa määrissä, Suomi on afgaanihallituksen tilastojen mukaan sijalla 17. Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) avunantajamaista Suomi on kahdeksanneksi suurin. Vuonna 2006 Suomi oli Yhdistyneiden Kansakuntien ympäristöohjelman (UNEP) ja Euroopan unionin Afganistanissa toteuttaman poliisioperaation (EUPOL) toiseksi suurin avunantajamaa sekä Afganistanin riippumattoman ihmisoikeuskomission (AIHRC) kolmanneksi suurin tukija. On huomattava, että jos Suomi lisäisi julkisen kehitysapunsa kokonaismäärää, Afganistanin prosentuaalinen osuus siitä saattaisi laskea.

Suomen kansalaiset kannattavat laajalti hallituksensa ulkopoliittisia sitoumuksia ja pitävät sen ulkopoliittikkaa merkittävänä. Vuonna 2006 ulkoasiainministeriö teki kehitysyhteistyötä koskevan mielipidetutkimuksen, jonka mukaan 86 % haastatelluista kansalaisista piti kehitysyhteistyötä tärkeänä. Suomalaiset katsovat myös, että heillä on moraalinen velvollisuus auttaa maita, joiden kansalaiset elävät köyhyyden ja väkivallan loputtomassa kierteessä. Viime aikoina tapahtuneiden turvallisuuteen ja kehitykseen liittyvien takaiskujen vuoksi suomalaiset ovat kuitenkin alkaneet suhtautua epäilevämmiin toimenpiteiden jatkamiseen Afganistanissa.

Afganistanissa on saavutettu vuoden 2001 jälkeen muutamia merkittäviä välitavoitteita. Niistä tärkein oli vuonna 2005 pidetty parlamentti- ja maakuntavaalit, jotka merkitsivät siirtymävaiheen päättymistä. Vuonna 2006 hyväksyttiin Afganistanin viisivuotinen kehitysstrategia (*Afghanistan Compact*), jonka myötä maata ryhdyttiin kehittämään pitkällä aikavälillä. Nämä saavutukset ovat johtuneet pitkälti kansainvälisen yhteisön politiikasta ja toimista, joihin Suomi on osallistunut aktiivisesti. Kahden viimeisen vuoden aikana tilanne on kuitenkin kääntynyt joiltakin osin huonompaan suuntaan Afganistanin etelä- ja itäosissa. Näiden alueiden turvallisuutta heikentää järjestäytynyt kapinointi, jota oopiumintuotannon voimakkaan kasvun uskotaan lisäävän. Kansainvälisten yhteistoimien jatkuvuus on yhä avoin kysymys.

Afgaanit ja kansainväliset tarkkailijat ovat enenevässä määrin huolissaan maan johdon ja hallinnon tehottomuudesta, mikä voimistaa kansalaisten turhautuneisuutta ja epäluottamusta hallitusta kohtaan. Alkuvaiheen kannatus, jota siirtymävaiheen viranomaiset saivat osakseen vuosina 2002-2005, on heikentynyt siksi, ettei hallitus ole kyennyt tarjoamaan välttämättömiä palveluja eikä etenäkään pitämään huolta koko maan turvallisuudesta. Kansa on huomannut ja vastustaa voimakkaasti sitä, ettei entisiä sotapäälliköitä ole rangaistu vaan että he rikastuvat jatkuvasti korruption keinoin tavallisen kansan kustannuksella. Ellei tilanne muutu nykyisestä, on todennäköistä, että turvattomuus kasvaa ja että väestö alkaa suhtautua yhä vihamielisemmin ulkomaalaisten läsnäoloon ja ryhtyy osoittamaan uudelleen tukeaan talibaaneille.

Vaikka Afganistan on saanut paljon apua vuodesta 2001 lähtien, se on edelleen yksi maailman köyhimmistä kehitysmaista. Tämä johtuu monesta eri syystä eikä siis ole merkki siitä, ettei kehitysavusta olisi ollut apua tai että sitä olisi annettu väärällä tavalla. Tuen vaikutuksia heikentävät erilaiset, toisistaan riippumattomat tekijät, ja tulosten saavuttaminen vie paljon aikaa. Myös maantieteelliset rajoitteet on otettava huomioon. Koska Afganistanin turvallisuustilanne on heikko ja lait ja määräykset ovat riittämättömiä, maa ei vedä puoleensa tietynlaisia yksityisiä sijoituksia. Toisaalta juuri samat tekijät houkuttelevat toisenlaisia sijoituksia, jotka kukoistavat maassa. Afganistanin köyhyyttä ei onnistuta poistamaan pelkällä kehitysyhteistyöllä, vaan lisäksi tarvitaan muita strategioita.

Kun toimintaympäristö huononee, on pohdittava, voidaanko Afganistanille annettavalla kansainvälisellä avulla saada aikaan tuloksia ja onnistutaanko sillä viime kädessä ohjaamaan maa rauhan ja kehityksen tielle. Vastaavasti on myös arvioitava, onko apua annettu oikealla tavalla ja ovatko rahoitetut ohjelmat olleet oikeanlaisia.

Aikaisemmissa arvioinneissa ja tutkimuksissa on todettu, että kansainvälisellä avulla on ollut huomattavan hyviä vaikutuksia, joista voidaan mainita seuraavia:

- Väestön perustarpeiden täyttämisessä, toimeentulossa, terveydenhuollossa ja koulutuksessa on tapahtunut kehitystä, vaikka inhimillisen kehityksen indikaattorit ovat yhä varsin matalat.
- Vuoden 2002 jälkeen Afganistaniin on palannut arviolta 3,5 miljoonaa pakolaista ja evakkoa.
- Afganistanin talous kasvoi vuosina 2002-2004 arviolta 25 %.
- Valtion ja maakuntien siviilihallintoelimet toimivat, vaikka niiden voimavaroja onkin edelleen kehitettävä huomattavasti.
- Turvallisuus on lisääntynyt maan monissa osissa: yksittäisiä välikohtauksia lukuun ottamatta maan pohjois- ja länsiosissa ei juuri tapahdu selkkauksia.
- Miinanraivaustyöt etenevät: miinoitetuista alueista on raivattu yli kolmannes.

Toisaalta seuraavilla alueilla on havaittavissa huomattavia puutteita:

- Armeija: vaikka joukkojen määrä on nykyisin kolminkertainen vuosiin 2001 ja 2002 verrattuna, kapinoiden määrä on jatkanut kasvuaan.
- Maaseudun kehitys: Koska kehitysapua ei vakautettu ja kanavoitu alusta alkaen myös Kabuln ulkopuolelle eikä varsinkaan maatalousalalle, menetettiin tilaisuus palauttaa rauha näille alueille ja kehittää vaihtoehtoisia elinkeinoja oopiumin tuotantoon tarkoitettun unikon viljelylle. Tämän takia konfliktit ovat pahentuneet entuudestaan epävakailta alueille ja kapinat ovat levinneet myös alueille, joilla oli ennen rauhallista.
- Oikeuslaitos: Koska oikeuslaitoksen kehittämistä ei ole tuettu riittävästi, sotapäälliköitä ei ole vielä rangaistu ja laittomuudet jatkuvat monissa osissa maata. Oikeuslaitoksen kehittäminen olisi pitänyt asettaa etusijalle kansainvälisten toimien alusta asti. On uskomatonta, että tilanne on kuuden vuoden jälkeen tältä osin yhä lapsenkengissä.
- Epärealististen tavoitteiden asettaminen: Monet määrääjat, joihin mennessä tietyt asiat on tarkoitus saavuttaa, ovat epärealistisia. Esimerkkinä mainittakoon toimintakykyisen armeijan ja poliisin kehittäminen maahan vuoteen 2010 mennessä.

- Ohjelmien suunnittelu: koska määrärahat on haluttu maksaa nopeasti, joidenkin ohjelmien suunnittelu on ollut epätarkoituksenmukaista ja seuranta riittämätöntä, mikä on edistänyt korruptiota.

Afganistanissa on menetetty useita mahdollisuuksia, maan vakauttamiseen ei ole käytetty varhaisvaiheessa riittävästi varoja eikä resursseja ole kohdennettu tarkoituksenmukaisella tavalla. Näistä syistä toimet ovat olleet epäjohtonmukaisia, mikä on tuotu esiin eri tutkimuksissa. Nämä ongelmat johtuvat osittain siitä, että Afganistanin kaltaisissa, selkkauksista toipuissa ympäristöissä on vaikeaa työskennellä. Siksi kansainvälistä yhteisöä ei ole välttämättä perusteltua syyttää arvokkaiden resurssien huonosta hallinnoinnista eikä sitä kannata sivuuttaa tässä työssä. Sen sijaan on pikemminkin otettava huomioon, että tällaisia rajoitteita syntyy todennäköisesti samankaltaisissa olosuhteissa, ja tarkistettava toimintatapoja.

Vaikka arvioinnissa mainitaan nämä puutteet ja otetaan huomioon se, kuinka suuri vaikutus Afganistanilla on maan, alueen ja koko maailman rauhaan ja vakauteen, siinä myös todetaan, että Suomen ainoana vaihtoehtona on jatkaa kansainvälisten toimien tukemista ja etsiä samalla tarkkoja keinoja parantaa tilannetta. Tämä on välttämätöntä todellisen oikeusvaltion luomisen kannalta.

Arvioinnin tulokset voidaan tiivistää neljään seuraavaan ydinkohtaan:

- Vaikka vuodesta 2001 annetulla kansainvälisellä avulla on saatu aikaan edistystä, sillä on selvästi ollut myös kielteisiä vaikutuksia.
- Tästä huolimatta monilla rahoitusta saaneilla ohjelmilla on mahdollista saada aikaan merkittäviä tuloksia.
- Tämänhetkinen tilanne on se, että Afganistanissa voi käynnistyä kehitysprosessi tai se voi jäädä konfliktialttiiksi maaksi. Siksi nämä ajat ovat jatkuvuuden kannalta tärkeitä.
- Suomen tuki Afganistanille on arvokasta, mutta sen mahdollisiin haittavaikutuksiin on kiinnitettävä enemmän huomiota.

SAMMANFATTNING

Denna utvärdering syftar till att fungera som en kritisk granskning av läget i Afghanistan mot bakgrunden av Finlands utvecklingspolitik. Utvärderingen har beställts av finska utrikesministeriet med avsikt att få en utomstående och opartisk åsikt om biståndsprogrammets tillämpning och resultat. Man har granskat programmets omfattning och partner, hur programmet har förverkligats och graden i vilken planerna har följts och de förutspådda resultaten har uppnåtts.

Utgångsläget i Afghanistan och internationella interventioner

Afghanistan blev en betydande mottagare av internationellt bistånd år 2002 då det internationella samfundet inledde insatser för att stabilisera, demokratisera och återuppbygga landet efter flera år av konflikter. För Finlands del är återuppbyggandet av Afghanistan en viktig del av utrikes-, säkerhets- och utvecklingspolitiken, både på nationell och på Europeiska Unionens (EU) nivå, och även av det internationella solidaritetsarbetet.

Av Finlands officiella utvecklingsbistånd går 1,6% till Afghanistan, vilket gör Finland till den procentuellt sett fjärde största biståndsgivaren efter USA, Norge och Storbritannien. Enligt den afghanska regeringens statistik är Finland den 17 största bilaterala biståndsgivaren och den åttonde största av alla biståndsgivare inom OECD. År 2006 var Finland den näst största bidragsgivaren till Förenta Nationernas Miljöprogram (UNEP) och EU:s polisuppdrag i Afghanistan (EUPOL) samt den tredje största bidragsgivaren till Afghanistans oberoende människorättskommission, AIHRC. Det bör emellertid påpekas att om Finland ökar den totala mängden utvecklingsbistånd kan Afghanistans procentuella andel av biståndet sjunka.

Det finns ett brett stöd på hemmaplanet för Finlands internationella åtaganden och utrikespolitiken har stor relevans i finländarnas ögon. Utrikesministeriet gjorde en opinionsundersökning om utvecklingssamarbetet år 2006 där 86% av de svarande finländarna ansåg att utvecklingssamarbetet är viktigt. Det finns även ett erkänt moraliskt krav i Finland att hjälpa länder vars medborgare har fastnat i en ond cykel av fattigdom och våld. Säkerhetsproblemen och motgångarna i utvecklingsarbetet på senaste tid har dock gjort det nationella klimatet tveksammare när det gäller fortsatta interventioner i Afghanistan.

Afghanistan har nått flera viktiga milstolpar från och med 2001. De kulminerande milstolparna var parlaments- och provinsvalen år 2005, som markerade slutet på övergångsperioden, och överenskommelsen Afghanistan Compact år 2006 som inledde en fas av långsiktig utveckling. Dessa framsteg beror i hög grad på det internationella samfundets insatser och politik, som Finland har varit aktivt med om att utforma. Över de senaste två åren har det emellertid också skett en tillbakagång i utvecklingen i södra och östra Afghanistan. Dessa områden hotas av en tilltagande osäkerhet till följd av ett välorganiserat uppror som misstänks ha stöd av den massiv ökningen av opiumproduktionen. Hållbarheten av det internationella samfundets insatser är fortfarande ett frågetecken.

Det finns en växande oro bland afghaner och internationella observatörer över makthavarnas och styrelseformernas ineffektivitet, som har skapat en växande frustration hos befolkningen och gjort att förtroendet för regeringen har rasat. Det internationella stödet för övergångsregeringarna mellan 2002 och 2005 har tagit allvarlig skada av deras oförmåga att ordna grundläggande service, i synnerhet säkerhet, i hela Afghanistan. Den afghanska befolkningen är mycket upprörd över att se före detta krigsherrar gå ostraffade och fortsätta göra sig rika på vanliga människors bekostnad genom korruption. Om läget fortsätter som hittills är det sannolikt att osäkerheten tilltar, fientligheten mot utländsk närvaro växer och stödet för talibanerna gradvis kommer tillbaka.

Trots de stora mängder bistånd som Afghanistan har fått sedan 2001 är landet fortfarande ett av de fattigaste utvecklingsländerna i världen. Orsakerna till detta är många och invecklade och det är missledande att tolka situationen som ett tecken på att utvecklingsbiståndet eller sättet på vilket det delas ut har misslyckats. Arbetet hindras av flera svåra enskilda restriktioner och det krävs en avsevärt längre tid för att insatsernas effekter ska synas. Dessutom finns det geografiska hinder som måste tas i beaktande. Osäkerheten och den svaga och otillräckliga lagstiftningen i Afghanistan fungerar som en avskräckare för vissa typer av privata investerare och som ett lockbete för andra, som blomstrar tack vare just dessa brister. Utvecklingsbiståndet ensamt kommer inte att hjälpa Afghanistan övervinna fattigdomen utan biståndet måste fungera i samspel med andra strategier.

De försämrade förhållandena gör att man måste ställa frågan huruvida det internationella biståndet i Afghanistan kan göra skillnad och lyckas styra in landet på en väg som klart leder till fred och utveckling. Dessutom måste man ställa frågan huruvida biståndet har getts på rätt sätt och till de rätta programmen.

Enligt tidigare utvärderingar och studier har det internationella biståndet haft viktiga framsteg, t.ex:

- Grundläggande behov som t.ex. näring, hälsovård och utbildning har tillgodosetts bättre, även om indikatorerna för mänsklig utveckling fortfarande visar mycket låga värden.
- Återvändo av flyktingar och internflyktingar: uppskattningsvis 3,5 miljoner flyktingar har återvänt sedan 2002.
- Ekonomisk tillväxt: uppskattningsvis 25 procent medan 2002 och 2004.
- Civila myndigheter: regeringsmyndigheter har inrättats på central och provinsial nivå; dock är behovet för kapacitetsuppbyggnad fortfarande mycket stort.
- Säkerheten har blivit bättre i många delar av landet: bortsett från enstaka incidenter är landets norra och västra delar i huvudsak konfliktfria.
- Minröjning: över en tredjedel av områden som innehåller minor har röjts.

Å andra sidan finns det betydande brister på följande områden:

- Militära operationer: trots att den utstationerade militära styrkan i Afghanistan idag är tre gånger så stor som år 2001 och 2002 fortsätter upproret att tillta.
- Landsbygdsutveckling: det tidiga misslyckandet att stabilisera och kanalisera utvecklingsbiståndet till områden utanför Kabul, i synnerhet till jordbrukssektorn, innebär en bortslösad chans att återställa freden och utveckla alternativ till odlingen av vallmo som näring. Detta har inte bara förvärrat konflikterna i de ostabila regionerna utan också bidragit till att sprida upproret till regioner som hittills har varit fredliga.
- Rättvisa: det otillräckliga stödet till uppbyggnaden av den juridiska sektorn har gjort att krigsherrar fortfarande lever ostraffade och största delen av landet fortfarande präglas av laglöshet. Detta område borde ha varit en hög prioritet för de internationella interventionerna från första början; det är fullständigt otroligt att systemet efter sex år fortfarande trampar i barnskorna.
- Orealistiska mål: Tidsramarna för flera av målsättningarna är orealistiska, t.ex. målet av en långsiktigt fungerande nationell armé och polis år 2010.
- Planering: brådskan att lägga ut pengar har lett till en bristfällig planering och otillräcklig övervakning av vissa program, vilket främjar korruptionen.

Dessa punkter avspeglar de grundläggande bristerna i processen: bortslösade möjligheter, otillräckliga investeringar i stabilisering i ett tidigt skede samt resurser

som är dåligt inriktade. Orsakerna bakom dessa brister i sammanhållningen har utpekats i olika studier. De beror delvis på att arbetsförhållandena i områden som präglas av förflutna konflikter, som t.ex. Afghanistan, är svåra. Istället för att avvisa det internationella samfundet som en olämplig förvaltare av dyrbara resurser måste man medge att dessa svårigheter sannolikt kan upprepas i liknande omständigheter och att ingreppssätten därför måste ses över.

Oberoende av dessa brister och med tanke på det Damoklessvärd som Afghanistan håller över den nationella, regionala och globala freden och stabiliteten är slutsatsen att Finland inte har något annat alternativ än att fortsätta stödja de internationella insatserna och arbeta för att hitta konkreta förbättringar. Det är en nödvändig förutsättning för att kunna skapa en rättsstat i Afghanistan i ordets fulla bemärkelse. Utvärderingen har sammanfattat dessa slutsatser i fyra nyckelpunkter som utvecklas närmare lägre ned.

- Det internationella biståndet har klart medfört vissa förvrängningar men det har också skett framsteg från och med 2001.
- Många av de understödda programmen har en hög effektivitetspotential.
- Med tanke på att Afghanistans framtid svävar mellan utveckling och konflikt är det viktigt att insatsernas kontinuitet upprätthålls.
- Finland gör en värdefull investering i Afghanistan men mer uppmärksamhet måste ägnas åt arbetets eventuella negativa konsekvenser.

SUMMARY

The purpose of this evaluation is to critically review the situation in Afghanistan in the development policy context of Finland. The evaluation was commissioned by the Ministry for Foreign Affairs of Finland (MFA, Ministry) to offer an external independent opinion on the implementation and results of the aid programme, including its delivery mechanisms, partners, and volume, as well as on the degree to which plans have been adhered to, and to what extent the results anticipated have been achieved.

The Afghan Context and International Interventions

Afghanistan became an important beneficiary for international assistance in 2002 when the international community embarked on efforts to stabilize, democratize and reconstruct the country after years of conflict. Finland considers participation in the reconstruction of Afghanistan as an important part of Finnish and EU foreign, security and development policy, and international solidarity.

When considering the percentage of a country's total development aid, Finland ranks fourth as a donor after the USA, Norway and the UK, with 1.6% of its Official Development Assistance (ODA) destined for Afghanistan. In absolute terms, Finland is 17th highest of bilateral donors to Afghanistan according to Afghan Government statistics, and eighth of all OECD donors. In 2006, it was the second largest donor to the United Nations Environment Programme (UNEP) and the European Union Police Mission in Afghanistan (EUPOL) and the third largest to the Afghanistan Independent Human Rights Commission (AIHRC). It is noted that, if Finland increased its overall ODA funding, Afghanistan may drop in ranking as a percentage of total ODA.

Finland also enjoys broad popular support at home for its foreign engagements and therefore follows a relevant foreign policy in the eyes of its population. In the MFA's 2006 development cooperation public opinion poll, 86% of Finnish people surveyed said they thought development cooperation was important.. There is also a moral imperative recognized in Finland for providing an opportunity to nations whose citizens are mired in an unending cycle of poverty and violence. However, the domestic mood is becoming more uncertain about continued intervention in Afghanistan due to security and development setbacks of late.

Afghanistan has achieved some major milestones since 2001, culminating in the parliamentary and provincial elections of 2005 marking the end of the transition

phase, and the 2006 Afghanistan Compact that took it into a phase of long-term development. This is largely due to the impact to date of the policies and actions pursued by the international community, in which Finland has played an active part. However, there has also been some slippage over the last two years, marking reversals in the South and East. These areas are facing growing insecurity from a well-organized insurgency, suspected of being fuelled by massive increases in opium production. The sustainability of the combined international effort is still an open question.

There are growing concerns among Afghans and international observers about the ineffectual leadership and governance that are adding to the population's frustration and loss of confidence in their government. The initial support enjoyed by the transitional authorities from 2002 to 2005 has been seriously eroded by its inability to provide essential services, especially security, throughout the country. People can see, and strongly resent, the impunity enjoyed by former warlords and their continued enrichment at the expense of ordinary people through perceived corrupt practices. The likely consequences of things continuing as they are include growing insecurity, an increasingly hostile population toward foreign presence, and a gradual resurgence of support for the Taliban.

Despite the high amounts of aid received since 2001 Afghanistan continues to be one of the poorest developing countries in the world. This is due to a complex mix of factors; it would be erroneous to seek here an indication that development aid, or the way it is administered, has not worked. Independent constraints are severe, and the time scale needed to achieve impact is much longer. Consideration must be given to the geographical obstacles. Insecurity in the country, inadequate laws and weak regulations act as a deterrent to some forms of private investment but have helped others that flourish, precisely because of the absence of these factors. Development cooperation alone will not pull Afghanistan out of poverty, but must come in combination with other strategies.

Within the deteriorating operating environment the question has to be asked if international assistance to Afghanistan will be able to make a difference, if it can be ultimately successful in steering the country towards a clear path to peace and development. A corresponding question must also be asked as to whether the way in which aid has been given, and whether the programmes that have been funded, have been the right ones.

Earlier evaluations and studies have noted that international assistance has achieved notable successes, including:

- Improvement in coverage of the population's basic needs, livelihoods, health and education, though human development indicators are still very low.
- Return of refugees and internally displaced persons (IDPs): 3.5 million estimated to have returned since 2002.
- Economic growth: estimated at 25% between 2002 and 2004.
- Civil administration: government institutions in place at central and provincial levels, though still in great need of capacity-building.
- Improved security in many parts of the country: apart from isolated incidents the north and west of the country are mostly free of conflict.
- Progress in demining: over one-third of the mined area has been demined.

On the other hand there are notable deficiencies in the following areas:

- Military: despite the deployment today of three times as many troops as in 2001 and 2002, the insurgency has continued to grow.
- Rural development: the early failure to stabilize and channel development aid to the rest of the country outside Kabul, especially to the agriculture sector, represented a missed opportunity to restore calm and to build up alternative livelihoods to opium poppy cultivation; this has led to not only exacerbating the conflict in already unstable areas but also in allowing the insurgency to spread to previously calm areas.
- Justice: insufficient support to build up the legal sector has resulted in continuing impunity for warlords and continuing lawlessness throughout much of the country. This should have been a high priority right from the beginning of international intervention. It is truly incredible that, six years later, it is still only in its infancy.
- Setting unrealistic goals: many of the timelines by which certain benchmarks are due to be achieved are unrealistic, i.e. the expectation of a viable national army and police by 2010.
- Programme design and planning: the rush to disburse funds has led to inadequate design of some programmes and insufficient monitoring, fuelling corruption.

This is a record of missed opportunities, insufficient early investment in stabilization and inadequate targeting of resources. There are reasons for this lack of coherence that

have been pointed out in different studies. These are partly due to the constraints of working in difficult post-conflict environments such as Afghanistan. Rather than dismiss the international community as deficient administrators of precious resources, it is necessary to recognize that these constraints are likely to recur in similar circumstances, and review the modalities of intervention.

Despite these deficiencies and given the particular ‘Sword of Damocles’ that Afghanistan holds over the future of national, regional and global peace and stability, the evaluation concludes that there is no alternative but for Finland to continue to support international efforts, while seeking specific improvements. This constitutes a necessary condition for the creation of a state genuinely based on rule of law.

The evaluation has captured these findings in four key points, which are further developed in specific points listed below:

- There are clearly some perverse effects of international assistance, also some gains since 2001.
- However many programmes which have been funded have a high impact potential.
- As at this point, Afghanistan could enter into a process of development or remain conflict prone; this is an important time for continuity.
- Finland is making a valuable investment in Afghanistan, but more consideration of possible negative consequences is required.

REPORT 2002:6	Kansalaisjärjestöjen Kehyssopimusjärjestelmän arviointi ISBN 951-724-376-6, ISSN 1235-7618
REPORT 2002:5	Evaluation of the Bilateral Development Co-operation Programme between Kenya and Finland ISBN 951-724-373-1, ISSN 1235-7618
REPORT 2002:4	Evaluation of Bilateral Development Co-operation between Nicaragua and Finland ISBN 951-724-372-3, ISSN 1235-7618
REPORT 2002:3	Evaluation of the Bilateral Development Co-operation between Ethiopia and Finland ISBN 951-724-370-7, ISSN 1235-7618
REPORT 2002:2	Evaluation of the Bilateral Development Co-operation between Mozambique and Finland ISBN 951-724-368-5, ISSN 1235-7618
REPORT 2002:1	Evaluation of the Development Co-operation Programme between Nepal and Finland ISBN 951-724-368-5, ISSN 1235-7618
REPORT 2001:9	Evaluation of the Bilateral Development Co-operation between Finland and Zambia ISBN 951-724-361-8, ISSN 1235-7618
REPORT 2001:8	Evaluation of the Bilateral Development Co-operation between Vietnam and Finland ISBN 951-724-361-8, ISSN 1235-7618
REPORT 2001:7	Evaluation of Diesel Power Plants in Four Countries: Tanzania ISBN 951-724-356-1, ISSN 1235-7618
REPORT 2001:6	Evaluation of Diesel Power Plants in Four Countries: Peru ISBN 951-724-355-3, ISSN 1235-7618
REPORT 2001:5	Evaluation of Diesel Power Plants in Four Countries: Nepal ISBN 951-724-354-5, ISSN 1235-7618
REPORT 2001:4	Evaluation of Diesel Power Plants in Four Countries: Indonesia ISBN 951-724-353-7, ISSN 1235-7618
REPORT 2001:3	Evaluation of Diesel Power Plants in Four Countries: Summary ISBN 951-724-352-9, ISSN 1235-7618
REPORT 2001:2	Evaluation of the Development Co-operation Programme between Egypt and Finland ISBN 951-724-344-8, ISSN 1235-7618
REPORT 2001:1	Finland's Support to Water Supply and Sanitation 1968-2000. Evaluation of Sector Performance ISBN 951-724-343-X, ISSN 1235-7618
Blue Series 2000:2	Eight Development Credits for Zimbabwe in 1980-1991 ISBN 951-724-322-7, ISSN 1239-7997
Blue Series 2000:1	Evaluation of Consultant Trust Funds Affiliated with the International Financial Institutions ISBN 951-724-321-9, ISSN 1239-7997
REPORT 2000:1	Country Programming Process: The Namibian-Finnish Experience ISBN 951-724-306-5, ISSN 1235-7618
REPORT 1999:8	Evaluation of Finland's Support to the Asian Institute of Technology ISBN 951-724-295-6, ISSN 1235-7618
REPORT 1999:7	Thematic Evaluation on Environment and Development in Finnish Development Co-operation. Multilateral Development ISBN 951-724-243-3, ISSN 1235-7618
REPORT 1999:6	Thematic Evaluation on Environment and Development in Finnish Development Co-operation. Concessional Credits ISBN 951-724-242-5, ISSN 1235-76181-X
REPORT 1999:5	Thematic Evaluation on Environment and Development in Finnish Development Co-operation. Meteorology ISBN 951-724-241-7, ISSN 1235-76181-X

Evaluation report 2007:1

ISSN 1235-7618

Ministry for Foreign Affairs of Finland
Department for Development Policy